

KEMENESVIDÉK

KÖZGAZDASÁGI FÜGGETLEN HETILAP

(KISCZELL és VIDÉKE)

Megjelenik

(KISCZELL és VIDÉKEN)

3 kor. | Megyédvőre . . . 3 kor. —
 4 . . . Egyes szám ára . . . 30 .
 Postai és jegyárak egy ötre 3 kor., Súlyos 3 kor.
 K . . . ortodoxoknál; Kodán az

Legfeljebb négy oldal szerkesztő:
Hossz Gyula

Családunk, Dömöki-utca, Gombáczás —
 a kiadótól és Rev. Seigmund István

Szobaljtjeink karácsonya.

A madárnak féséke van, melybe pihenő tér és odújába menekszik a vadat és a veszély elől. — Lehetséges, hogy a szobaljtjelek egyedül az emberi helyre volna magára az élet eszerféle megpróbáltatásának kösepette. Oh nem! Hiszen az Isten végtelen jóasága „otthon"-t teremtett az embernek. Otthont, mely a hűdelém erőforrása, a pihenésnek révmarja, az események tűzhelye, a gyermekörömök megmentelt csernoka. Itt fűrés meg lelkünk a szeretet boldogságában és a múltnak édes emlékeiben.

... vagy a nép...
 ... hi, hatalmasak, vagy tehetetlen...
 ... gondok, akár szegények, otthon...
 ... meleg a hiv vissza, ha a...
 ... rendeltetés annak elhagyására

A szarajevói égbekiáltó bűnös tett, mely bennünket szíven talált és az abból megtartóhatatlanul kipatant szikra tűzbe borítá és vérpaddá változtatta jóformán az egész világot, milliókat kényszerített elhagyására, hogy egymás életét járjék.

Köszöntök a mi fiainkat is! Elhagyva otthonukat odaigérték életüket a otthonának, édes hazáknak vé mert mind hősök ők, mind fér-

... hők, mind hű és hazafi! S noha álmaikban látják háruk táját és hallani vélik szereteiknek édes szavát, feladatuknak csodás varázsa elhalasztotv teszi a háború borzalmaival és otthonuknak nélkülösét egyaránt.

Amde fájdalommal szíjhatja a nélkülösés ama derék fiaikat, kik a vértüket vesztve, vagy testileg megörtöten a harcok sorából kiestek! — Igas ugyan, hogy gondos szeretettel ápoljuk őket, azonban az otthont pótolni még sem lehetünk képesek. Csupán törekedni tudunk arra, hogy ennak minél csekélyebb hiánya legyen. E nemes törekvésnek a módja a mindennap keretében ismeretes. — Rendkívüli esetben azonban rendkívüli feladatnak megoldását követeli.

Ilyen rendkívüli eset a közelgő karácsony! A kereszténység legnagyobb ünnepének napja! A megváltó születésének magasztos, az egykori családi életünknek, szent otthonunknak nagy ünnepe. — A jó gyermekek jutalmazása és a gyermekkorra való emlékeztetője a felnőtteknek. Édes emlékek! A szülők és gyermekek kölcsönös szeretetének kifejezői, mindnyájunknak közös tulajdona. — As egykori fehérgöcsöcska ugyanis, beagatva pár aranyosott díóval és piros almával, a színes panasz, mely néhány vékonyka vizsgyertya lángja mellett as egyetlen dísz volt as ekként kiállított karácsonyfának, a közelgő ünnepen ugyan azt as emléket váltja ki, mint a valami

kor elnyert leggyaságabb karácsonyi ajándék. — Hiszen as olcsó öröm láttára a szegény gyermek szeme csillogott, mint a rogyásig megrakott fenyőfa alá sereglett apróságok és a selejtes ruhácska alatt és árátlan, forrás szerető szív dobogott.

A közelgő ünnepen tehát a seha nem halványuló emlékek mindnyájunkban egyaránt megújulnak. Apoltjainkra azonban e megújódásnak az otthont nélkülösés, valamint a szeretetlen és a megsokott külsőségek hiánya által as elhagyatottságnak nyomora árnyatát is ébrezteti.

Ha a szülők áldásos ölelésében, vagy mereid hitvesük és gyermekük önköjében nem is lehet részük — legalább éremük, hogy testvéreink, kikre jó szívvel megöcséjük a karácsonyi ünnep örömét.

Töltsetek együtt szobaljtjeleinkkel a karácsony...
 ... és hajlítsék feléjük a...
 ... lemnek minél bőszegesebb szaruját: a...
 ... sunk karácsonyfát ápoljainknak!

Hadiszegély-bélyeg

...
 ...
 ...
 ...

A díszesség bajjal jár.

Ádám és Ábris fővárosi írók. Ittak tegényt, becsényt és veszet, terméi tehát, hogy most a Farnasus legnagyobb...
 ... és a szamurájosimat ügykezzen megörömsz...
 ... melet. Egy eser koronás pályázat éppen kapóra jött nekik és elhatározták, hogy írni fognak egy dalszót, a melynek tárgyát a nép életéből me-

De ki tehetné azt tanulmány nélkül? ...
 ... tehát a vidékre, egy kis városba

... vasárnap volt és a város ligetjében...
 ... Legjobb alkalom! Elvezgyültek a...
 ... Kandi „szemekkel” firkáztak...
 ... as eredeti alakokat, óráhozott...
 ... egy-egy esemény jelenet mellett a darab mind-...
 ... több kiakborult, testet élték képeleltükben...
 ... t már annyit gyűjtöttek, hogy két tuca...
 ... is elég lett volna, mibor a város felé...
 ... megpillantották egy vén asszonyt, ki...
 ... egy...
 ... támaszkodva keservesen sírt.
 ... — Mi baja, néneasszony? — kérdé rész-...
 ... teg Ábris.
 ... — Nagy as én bajom uram. Nem tud...
 ... ajszál segíteni.
 ... — Ki tudja... hátha... csak mondja el...
 ... — Milyen az eszényemet.
 ... — Mi az ördög! Aztán sok pénz volt...
 ... ?
 ... — Pénz éppen nem, de volt vagy hat szá-...
 ... ?
 ... — Ejnye, ejnye. — mormogá Ábris. — ezen...
 ... nem igen tudok segíteni. De ki tudja,

hátha nem is loptak el. Talán elvesztette és megtalálja valami becsületes ember. Még vissza-kaphatja... Nem kell azon így búsulni.

Ezzel távoztak. Reflexióikat fusva a jelenethez, sétáltak tovább. Ábris éppen dohánytárcáját vette ki, hogy egy cigarettát csavargjon, mikor valaki hirtelen gal-

kiáltván:
 — Te! vaj! Zivány! Fogjátok el!
 Ábris elképedve nézett hátra. A sró öreg-asszony volt.

Szemeiből a düh vilámai cikáltak és rikácsoló hangján folyton kiabált, ki nem eresztve kezéből Ábris pályáját.
 — Mi boldogot búsít? — ingerülten as asszonytól. — Hisz én vagyok az, a ki előbb megkérdeztem, hogy mitől a sr?
 — Ismerjék már as ilyen fogásokat! — kiáltottak néhányan a tömegből.
 — Ki kell kutatni! — hangzott más dalról.

— Ábris elutasító mozdulatot tett.
 a ki nem vonszta el a díszességét, így szól:
 — Menjünk a rendőrségre.
 — Majd peres- hogy elcsúsznak f — kiáltott a vénasszony.
 — Hát adja ide a karját, menjünk karon-fogva, — szól: Ádám, föllemervén a helyet humorát.

As asszony nem szabadkozott tovább. Karját as Adáméba öltötte és légiónyi kiváncsi által követte, megindultak a kapitányság felé. Érdekes volt as elegáns Adámot a rongyos vénasszonnyal karonfogva látni. Mellettük Ábris ment, alig palástolva szegényét és dühét, mögöttük a

néptömeg.
 — Hol a kapitány ur? — kérdé Ábris.
 — Kiment a díszbe, — válaszolt a rendőr.
 — Ki a helyettes?
 — En, — felelé as a kapitány helyettese.

Ábris rántott egyet a bajjának erre a váratlan kijelentésre. De először is, ki tudja, mit lakar e kőr adóri ruha.

Köndték a tányálkát. Előbb as asszony, után Ábris.
 — Nem léven tanácsom hívatott? — kiáltó a helyettes ur.
 — Tessék?
 — L-vén e alkalmaton támasztás?
 — Mi tetűnk?
 — Van e bizonyítgató ember?
 — Hogy tanu van-e? As bizony nincs. De azt hiszem, nem is szükséges. Csak nem tessék fel rólam, helyettes ur, hogy én kapottam el a tárcát. Miért tettem volna? Itt a névjegyem, irataim. Enjék Ábris hadipostai ügyvéd vagyok. Tanut hozhatok akármennyi.

— Hah kérem, azt nem lehet tudni. Láttam én már szeszesegebb tolvajokat is...
 — Kerem... kérem! demonstrált Ábris.
 — Hah, kérem akáman. — folytatta a helyettes — itt nincs más mód, mint reggelig as áristomba menni. Reggel majd bejön a kapitány ur...
 — Microds? Akkor kérek jegyárkönyvet felvinni!
 — Azt nem tesszem, kérem akáman.
 — Nem tessz? De én követelem. Jogom van követelni!

Maximális árak és a drágaság.

Tudvalevő, hogy azon gabona- és lisztárak, melyeket a hatóság megállapított, nem mondható még végleges árszabásnak. Már több helyütt mutatkoznak olyan jelenségek, melyek a maximális árak ellen foglalkoznak állást. A kűsőhaj nem érvényesült teljesen.

Oly soká, négy hónapra keresztül kellett várni a fogyasztóközönségnek, hogy a mind magasabbra emelkedő árakat megállásra kényszerítse a kormány. Még augusztus végén kellett volna azt végrehajtania, s mit a múlt napokban emelt érvényre.

Szélteben beszéltek a háború kezdetekor, hogy a kormány majd korlátozni fogja a fogyasztóközönség ok nélküli kassakmányolását. Számtalan feljajdulásnak engedve, igenis csinált is irányban a háború ötödik hónapjában valamit. Megcáinálta a maximális árakat. De hogy ez az árszabály hasznára lesz e a népek, az megint más kérdés. A fődolog az, hogy most már ezidőszentig a magasabb árakon nem adhatja a termelő a gabonát.

S vajlon ki protestál a gabona- és lisztárak ellen? Erre azt felelhetjük, hogy mindenki. A termelő, a kereskedő, a malomipar és a fogyasztók tömege. Mindegyik a saját érdekét helyesre előtérbe, kardoskodik igazsá mellett. A termelő, kereskedő és a molnár észjárását tudhatja mindenki. Nekik a maximális árak alacsonyok, míg a szegény kiussorászott, semmi oldalról meg nem védett fogyasztó közönségnek ilyen "alacsony" áraknak kell beérnie.

A szegény gyámoltalan fogyasztó közönség nyugodtan tűri az uszorások és spekulánsok sújtó ostorának fájdalmas ütéseit. Ne lázadj, ne vedd észre, hogy a te filléréidből a nyereszkeskedő elem horribilis összeggel zárja számdécsait.

Tebát az egész vonalon csak a panasz. A termelők, kereskedők és molnárok pedig örvendhetnek a magasabbot magas áraknak. Már eddig is elég hasznot vágtak zsebre, a mit a mestersegesen felvert árak következtében elértek. A pétek és krájszorosok, a kikké a fogyasztó közönség a kenyeret és élelmiszereket beszerzi, ezentul is szabadon garázdálkodhatnak. Mert nálunk minden lehetséges.

Ne felejtjük el, hogy a legtöbb családban hiányzik a kenyérkereső és míg a családapák a harctéren elesnek, megbetegednek vagy meg-

rokkannak, addig az itthonmaradottak: gyerekek, szülők és testvérek a kereszthány és drágaság miatt nélkülöznek. Azt se felejtjük el, hogy míg a néplöveg nélkülös, addig a gazdaságok még nagyobb gazdaságra tesznek szert. E bajok orvoslását hiába kérjük és ótatjuk, mert panaszunkat nem hallgatja meg senki.

De valószínűleg meghallották. Következtetjük ezt abból, hogy a kormány egyik tagja a főrendiház legutóbbi ülésén azt a biztató kijelentést tette, hogy rövidesen a fogyasztási adók emelésére kerül a sor.

A maximális árak ellen tehát mindezek után hiába tiltakozunk, mikor a közel jövő már gondoskodni fog arról, hogy a fogyasztási adók emelésével az amugy is magas árak még magasabbak legyenek. Tehát ez az oka annak, hogy a kormány oly soká rejtgette tarsolyában a maximális árak elrendelését.

A háború ötödik hónapjában végre el lett rendelve a gabona- és lisztárak megállapítása. De mindezek mögött már ott rejtőzködik a szigorú következményü rémkép, a mi nem más, mint a fogyasztási adók emelése.

M.

Jótekonyság és hazafiság.

A háború, midőn utjára szabadítja a féktelen vad szenvedelmeket, ugyanakkor nagy erőnyek forrását nyitja meg. A bekében külvivált, közömbös, sőt egymással szemben gögös ellenségességgel elvárkozó társadalmi osztályok tagjaiban egyszerre megzserdül az azvek mélységében rejtőző emberi érsés. Ez egyszerre közös fájdalomba, közös szeretetbe és lelkesedésbe fonja az egész nemzetet. A megkövesült lelkekbe zárt szikrát kicsiholja a harci kard, hogy jótékony tüzet gyújtson vele a hazaszeretet és emberiség oltárán. Nem kell ügyet vetnünk azokra, akik még ma is kitérnek e láng melege elől és nem ébrednek kötelességük tudatára. Ilyen betegesen egoista alakok mindig voltak és lesznek bármely országban és bármely nemzetben. Ezeknek saját lelkiismeretük és később megérdemelt kirekesztésük lesz a megtorlójuk. Sokkal lelkesítőbb az a példa, amelyek a milliók föllángoló és könyörületesszívének megnyitkozását munká elének.

A háború megfizetett munkájában, fölemelő lelki mozgalmában, hőies jeleneiben, gyászos borzalmaiban és nyomasztó terheiben részt vesz az a sok-sok millió különbözőség nélkül. A katona, aki nemzetének javáért küzd és vérzik, maradt öreg lemondását, nyugalmát és élvezetere asánt filléreit viasz az áldozat oltárára, a nő, aki egyszerre erőnek mutatkosik, s míg szemével a szivének nőt hős halottakat siratja, gyöngéd és szorgos kezével a sebeket kötözi, a rettegőket vigasztalja, az árvaakat és elhagyottakat táplálja.

De megasztálás nélkül is árcsantunk kell a legnagyobb, legörvendőbb megelégedést azon, hogy ez a háború mily egységes és fenséges érsést szült Magyarországon. A magyar hazavérig-csontig ható fogalma, a szent korona varázsa, visszlőjének a népek szeretetétől és igazi gyurmeki hódolattól körülragyogott tekintélye egye es nemessé olvasott mindent a vasszedelem pillanatában. Csodálatosnak mondják: de mi nem csodás, hanem történelmi és pszichológiai igazságot látunk ebben, mindig is vallottuk és hirdettük a multak tanulságaiból.

Amikor a várható harcatereken életét és egészségét teszi kockára férfienemsedükünk virága: itthon az egész társadalom azon fáradsók közérzésével és akarással, hogy a háború isonyatosságait enyhítessse és megmúlathessse.

Esuttal az állam is jópáidával jár elől. Törvény biztosítja ugyan a hadbavonultak, hátrahagyott családtagok és harcseplelenné váltak segítségét, és azt a törvényt még jobban kiterjesztik: de a törvényes kötelességein is tulment a kormány és megérdemelte igazi szociális elvű gondoskodását azaz is, hogy bele tudta kapcsolni nagyobb arányban a társadalom sokalaku működését a maga jótékonyági akciójába. Szolgálásába tudta állítani a jótékonyágnak a társadalom minden rendjét és nemét. A hadsegítő iroda szervezésének épen a különböző jótékonyági szükségletek helyes kielégítésében nyilatkoszik meg. A eberülték teszi epőgének helyreállítására mellett kiváló gondot fordít immár a hivatalos vesetes mellett a társadalom a katonák lelki szükségletére is. Leiki erősítés lesz mindenesetre a harcseponyi ajándék is, amely láthatatlan tündér-

szálakkal fogja összekötöni a hárcmező sok fagszát, teii kezeveit törhetetlen erővel és bizalommal álló hősök szívet az itthonlevőkkel és megacélozza erejüket, hogy kivivják a diadalos viszontlatás örömét.

A házfiságnak áldozata a nemzeti hűkölcson nagy sikere is. Azokat a kis emberket akik tömegesen siettek résztvenni az atáris épen nem veselhette anyagi érdek. Hisz a hadvezérnek igérkedő kamatozása különbözete igazam nem érüti a kis embert. Meg sem eri ast a nem is szokott hozsá, hogy néhaun koron különbözete értékkeljen, mert az háztartásában nem is. Ennek értékét csak nagyobb töke tulajdonos ismeri és érzi. A kis ember ellenben val még áldozatot is hozott, mert hiszen nem seves esetben napi szükségleteinek rovasára erőltette meg magát, belső hasznias kötelességnek a tártátó indítatva, hogy mint a bibliai szegény asszony, odaadja filléreit a haza oltárára.

Midőn a háborúnak ezt a hitasat látjuk, egyszerre átalakul a társadalommal szemben joggal készségeskedhetett pezsimiz ununk. Köbmm társadalomban van erő. Ennek egyszéges a törzse. A dekadens áramlatok, az anyasias elvű túlszajdzása megtámadhatta külséjét; de a szive, gyökere ép megmaradt. A háború-les viganak ugyan, de a nemes eseményiség gulyát olja meg a megisztuló törzsbe. Hisszük és reméljük, hogy a beoltott galy egyszéges fejlődésnek fog indulni a béke napja nem fogja leperzselni, hanem még erősebb bokrosodásra indítani, hogy a ben az egész nemzet és az emberiség hasznára állandóan nemea gyümölcsöt teremjen. Mert így lesz meg a háború megisztító hatása eredménye, amelyert érdemes volt sziszozzerekkel véreontása.

Advertisement for a medicine or product. Text includes: "Gyermekeknek egyfélében nem volna szabad..." and "Kérdezze csak meg erre nézve házi orvosát."

Advertisement for "Berson" featuring an illustration of a man and a woman. Text includes: "Berson minden esetben..." and "Bersoni Vízi Budapesti..."

As meglehet, kérem alászan, de én még sem tezem.
— szabad kérdenem, hogy mivel indokolja ezt?
— Nem lévén... irástudó.
— Kere a szóra nagyot nevetett Abris.
— Es nagy baj, — mondá — de segíthetünk rajta. Bistositókat tessék le. Mennyi kell? Szás kétszáz... háromszáz korona?
— Nem fogadhatom el! — válaszolt drákó asigorról a rendő.
— Hogyan? Mídt? Talán csak nem gondolja, hogy itt hagyom vesem a pénzesmet?
— Nem lehetem tudni... hátha az is lopott pénz!
— De már erre nem tartóztatva volna semmi, hogy neki ne marjen a helyettes urnak, ha nem lép be véletlenül a rendőrségi tolnok, a liben egy volt inkaltatására ismert.
— Szervusz Abris, hát te mit keresel itt? Elmondta. A tolnok előbb az úregaszonyt, majd a helyettes urat midta össze. Utóbbi az őt megillető helyre, az ajtó mellé húzódtott vissza.
Ekkor nagyalkúságot bizonyítandó, Abris elállt minden keresetétől a vén asszonnyal szemben és még öt koronával meg is ajándékozta.
— Fogja néniasszony. Hanem astán sent legyen a békeség!
— As husódosva nyult a sentsn után. Meglátta rajta, hogy résteli, sajnálja a dolgot, de sért mégis elvett a pénst, szemrehányásig mondvá:
— Nem öt koronát értek az én szalgcédó him!
— Micsoda szimü lett ebből. micsoda szimü!

Tisztelt barátom!

Senki sem tudhatja, mikor érhetik testi szenvedések, Ön sem. Ha azt is hiszi, hogy erős és egészséges ki tudja nem-e támadják már alattomban a szervezetét egy gonosz betegség csirái. Nbredjen fel és tekintsen figyelmesen légyének bensejében, akkor láthatja, mennyit vétkszik napról-napra legnemesebb szervei, szóval saját maga ellen viágálja meg egyszer alapon egész testét! Azt fogja megérteni, hogy az emberek sokkal jobban ápolják külsőiket. Minden nap mosdanak és fürdenek, néha fürdésnek sokat is, tehát a külső tisztaságról kelően gondoskodnak, de ha valaki azt kérdésné, hogy mi is tesznek az emberek belső szerveik tisztasága érdekében főképpen

a vér tisztítása

tekintetében, akkor nem lehet kielégítő feleletet adni mert erről ugyasólván egyáltalán nem gondoskodnak. Hi hasonló dolgok jutnak az emberi szervezetbe és mégsem gondolnak arra, hogy megszabadítsák a szennytől a főlölegest, hogy eltávolítsák a testből mindast, ami nem odavaló

hogyan kell tisztítani a vért!

Pedig egészséges vér az az élet alapja, hiszen a vértől ered az emberben minden meleg, munkaképesség és erő. A vér tisztasága tehát egyértelmű az egészség megóvásával. Leginkább vétkszik az egészsége ellen az ak,

a vér tisztítása

érdekében nem tesz semmit. A vér szennyezései akár külsők, akár bensek, idérnek elő minden betegséget in nem ered minden kór, tömérdek nyomorúság, veszedelem, keserűség és fájdalom.

Az idegesség

A legnagyobb nyomorúsága csakis a vér hiányos tisztításra és táplálásra vezethető vissza.

Ugyan olyan idegtápszert, mely évés utján a szervezetre bármikép is hatna az idegekre. Bármilyen szépen és nagyhangon hirdetik is az éfelo szereket, és mind csak a szűz ámitás és félrevesetés egész községes csalás és csak arra jó, hogy a minden szalmassálba kapaszkodó beágyazt az utolsó garasát is elvegye tőle. Csak egyetlen

idegtápszert

létezik, és az a vér, még pedig csakis az

egészséges, tiszta vér.

Ha látja el az idegrendszer legfinomabb elágazásait, az adja meg az idegnek a szükséges táplálékot, erőt és ellenálló képességet, amelyre oly nagy szükség van az embernek a létért való kemény küzdelemben. Ugyanolyan vér nélkül nem vízi semmire, ha még olyan idegtápszereket raknak is eléje.

Mivel tisztítsuk tehát a vért?

A természet maga mutatja az utat. A növényvilág gyönyörű példái a legtermészetesebb és

legkiválóbb vértisztítószer.

Ugyanolyan lélegzet emlékeztet a természet örök törvényeire, ahogy az örökké fennálló állat- és növény között Emakét a természeti törvényeket senki sem tudja és nem tudja megdönteni.

A lehető legjobb vértisztítószer meg kell ismernie. Ez

Est a teát előírás szerint, az az minden második, harmadik napon egy eszéssével kell állandóan inni, akkor látni fogja, hogy ember, és pedig egészséges ember. Ez a tea megadja testének az egészséget, életkedvet, türelmet, hatalmas rugékonyságot, erőt, ellenállóképességet, minden életképet egészen agg koráig és mindég legjobb hatágra lesz és marad. Ez megvédi az egészséget mindenféle, minden felől támadó betegségek esirítől, megdvi az egészségtől és csodásan javítja a közérzetet. A tea a legjobb szer a nedvek megromlása, kiütések, sörnye, alyag és vesebajok anyagcsere zavarak érelmeszesedés és különösen

köszvény és csusz

ellen, azonkívül vértódulások, gyomor és bélbántalmak ellen. A tea rendessé teszi a székelést és elősegíti az emésztést. — Mellőzünk e helyen a köszvénygyógyászok sorozatát ámbár naponként érkeznek a község minden köréből az elismerő levelek és hálairatok ezen tea szerű hatásáról.

Mindenki győződjék meg maga a tea meglepő hatásáról és fejezze ki azzal háláját, hogy jó lélekkel ajánlja ezt a teát másoknak is. Csomagja 2, 4, 6 Kor. Próbacsomag I K. 5 Uyen próbacsomag 4 koron. Egy sikeres kurához 2 db. 6 K-ás csomag szükséges, összesen 10 koronáért, bérmentve.

Grundmann P. Gyógyszerész

Berlin, SW. 68. Friedrichstrasse 208.

Receptok órák 8-7-ig vasárnap is.

Hazaföldati utasítás Grundmann vértisztító teájához.

Grundmann Vulnerál vértisztító teája mint házi szer legmegjobban ajánlható mindazoknak, akik kiütés, sörnye, keserűség, nedvek megromlása, aranyér, vese, hólyag, máj és gyomorbetegségekben, különösen érelmeszesedésben, idegességben, anyagcsere-zavarokban

köszvény és csuszban

vagy vértódulásban szenvednek, oly módon használandó, hogy ezen teából egy evőkanalnyt egy csésze vízzel erősen forraljunk és szükség szerint reggel vagy este langyosan isszuk.

Grundmann P. Gyógyszerész